Ч. 209. Второк 3 жовтня (20 вересня) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. каг. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

## Угорска криза і єї істория.

I. Нема сумніву, що угорска криза набрала тепер великої ваги, що звертає на себе не лиш як найбільшу увагу всїх полїтиків в Австро-Угорщині але й в цїлім сьвітї, ба навіть викликала вже обаву о найблизшу будучність цїлої середної Европи. Звістно також, що й дїяльність нашого парляменту зависить богато від того, що дїє ся на Угорщині, і що будучі вибори до нового парляменту будуть так само зависїти від того, що стане ся на Угорщині. Президент міністрів бар. Ґавч в своїй бесїдї з дня 26 вересня заповів, що правда, що послїдна сесия Ради державної потягне ся мабуть аж до липня слїдуючого року, а нові вибори відбудуть ся аж в осени 1906, але віденьскі ґазети вже тепер припускають, що нові вибори будуть мусїли відбути ся в далеко вчаснїйшім речинци і що они будуть відбувати ся як-раз під впливом угорскої кризи. В виду того, як і в виду дальшого розвитку подій в нашій Монархії добре було би знати, звідки взяла ся теперішна угорска криза і як опа розвинула ся аж до теперішної пори.

По нещасливій пруско-австрийскій війні, підчас котрої Мадяри оказували велику охоту станути по сторонї Прусаків, набрали они в нашій монархії такої переваги, що так сказати би вимусили відділене Угорщини від Австриї. В 1867 р. стапула угода, після котрої наша монархія переобразувала ся на дуалїстичну т. є. на краї угорскої корони з окремим своїм королем, котрий має рівночасно бути австрийским цїсарем, і на краї, репрезентовані в Радї державній під панованєм цїсарів з габсбургско-льотаринґского роду. Конституция в обох половинах держави опирає ся від того часу на рядї рівнозвучних в своїй основі угорских і австрийских законів з 1867 року, в котрих однак сказано, що безусловно і тревало спільні мають позістати: армія і маринарка (з виїмкою краєвої оборони) і дипльоматия, отже загранична полїтика. При тім постановлено, що лиш Цїсар має право розпоряджати о внутрішній орґанїзациї армії і о єї верховній командї.

Крім того признано за річ хосенну, щоби ряд економічних справ залагоджувано на спільних основах, котрі мали би бути установлювані від часу до часу (що десять лїт) умовою парляментів. До таких справ належать передовсїм тарифа митова і угоди торговельні (спільність митова) і спільний банк.

Що до покритя спільних видатків на дипльоматию і войско (квота), то постановлено, що они мають бути розложені на обі половини держави після відповідного віднощеня і від часу до часу (що десять лїт) мають що до них умовити ся оба парляменти, а як би то було неможливо, то дотичні суми має що року установляти Цїсар.

Законодавство угодове з 1867 р. розпадає ся длятого на три части. Перша часть містить в собі постанови о тревало спільних справах (війна і дипльоматия) і сеї спільности не можна виповісти без згоди Корони. Друга часть відносить ся до часово спільних справ (справа мира і монет). Ту спільність можна розвязати без Корони, треба лиш, щоби один або другий парлямент не згодив ся на продовженє спільности. Наконець трета часть відносить ся до квоти а сю постанову можна знов змінити лиш за згодою Корони.

В 1897 р. мала бути по третий раз відновлена на десять лїт економічна угода (справа митова, справа монетарна і квота). Внаслїдок парляментарного заколоту в Австриї не прийшло до того. Зроблено лиш провізоричну угоду, котру на Угорщині ухвалив парлямент а в Австриї надано їй важність за помочию §. 14. Але угорский парлямент згодив ся тодї лиш під тим услівєм, щоби був приготовлений розділ митовий. Так звана формулка Селя постановила, що провізорична угода кінчить ся з 1903 роком і може бути провізорично продовжена лиш до кінця 1904 р. Пізнїйше то змінено. В червни 1899 р. ухвалено именно: Скоро би до кінця 1903 р. не відновлено парляментарно митової і торговельної угоди, то не можна

6)

## Вздовж берегів Чорного Моря.

### Записки з подорожий.

Зладив К. Вербин.

(Дальше).

В Сулинї сїдаємо на почтовий пароход і пливемо до Одеси. Досьвіта випливаємо на широке море. Зразу чиста мрака закриває перед нами побереже, але незабавом проміне сходячого сонця і легкий вітер розганяють єї і здалека на заходї показують ся перед нами темні смуги побережа, а спокійне море синїє ся довкола. Аж дивно стає, що море, котре так красно синїє ся, названо „чорним“. Причина того мабуть тота, що оно синїє ся лиш доти, доки спокійне; але коли настане буря, коли здоймуть ся филї і заколотять побережні води, то оно, бодай місцями, справдї стає чорне. Вода недалеко берегів єсть досить мілка а глубінь доходить тут найбільше до 6 метрів; дальше від берегів єсть море найбільше на 20 метрів глубоке. Коли отже буря розбурхає море, то филї зрушать дно єго і закаламутять воду, котра тодї в тих місцях, де ріки наносять чорну землю, стає справдї чорна. Задля малої глубіни води близько берегів великі кораблї мусять длятого держати ся здалека від них.

Пливемо тепер вздовж берегів Бесарабії. Вже десята година рано, сонце припікає, а поза вузкою смугою землї, що тягне ся дуже далеко, синїєсь знов вода і здає ся, як би там були озера. То лимани або широчезні устя рік, котрих солодка вода мішає ся з солоною. А понад тими лиманами виднїють ся величезні очерети, повні всїлякого рода водних птиць. Місцями видко самотні хати рибаків а денеде показують ся й невеличкі але широко розкинені села, поза котрими тягнуть ся бесарабскі степи, на котрих випасають стада рогатої худоби та овець.

Наконець доїзджаємо до днїстрового лиману. Довга а вузонька смуга землї відділяє той лиман від моря. Она прірвана в двох місцях так, що поправдї вузкий а довгий островець, зарослий очеретом, замикає тут лиман від моря. Корабель стає далеко від берегів, множество лодок підпливають до него і забирають пасажирів, що їдуть до Акерману. На одну з таких лодок сїдаємо і пливемо до Акерману крізь полудневу прірву, звану Цареградским устєм. Звідси аж до Акерману, що лежить на західнім березї лиману, треба ще плисти 19 кільометрів. Наконець запливаємо до пристанї. Перше, що нам тут впадає в очи, то множество якихсь мілких ставків вздовж берегів лиману. Тут напускають до них воду з моря, котра лїтом підчас великої спеки борзо парує і лишає по собі морску сіль, котру відтак згортають, зсипають в міхи і висилають в глубину краю. В цїлій полудневій Росиї не мають иньшої соли як лиш тоту морску і она в Акерманї єсть одним із найважнїйших артикулів торговельних.

Само місто Акерман єсть досить велике, бо має звиш 45 тисячів душ, але єсть досить брудне і нехарне. Довкола старої ґенуеньскої кріпости тягнуть ся криві і вузкі та брудні улицї. Окрасою міста суть досить високі горби, довкола него засаджені виноградом, з котрого тут виробляють вино. Сіль, вино, вовна, лій та риби то найважнїйші артикули торговельні, котрими торгує місто. В охрестности Акерману садять також богато тютюну.

Акерман то дуже старе місто. Колись давно була тут грецка кольонїя Тірас а в найновійших часах знайдено тут чотири римскі монети і одну напись, з котрої показало ся, що цїсар Северус проголосив місто Тірас вільним містом портовим. Підчас вандрівки народів збурено се місто а Венецияни підчас хрестоносних походів знов єго відбудували і назвали Мон-Кастро. В 15 столїтю заняли були місто Ґенуенцї і побудували тут свою кріпость, котрої останки ще й до нинї стоять. В 1484 р. заняли були се місто Турки а в роках 1770 і 1789 забрали єго Росияни, але опісля звернули знов Туркам, аж остаточно внаслїдок мирового договору в Букарештї прийшло оно знов до Росиї. Теперішна назва Акерман пішла мабуть від Нїмцїв, котрі зайшли яко кольонїсти до Бесарабії і осїли головно в полудневих сторонах, именно же коло Акерману. За турецких часів звало ся оно Аклаба а Росияни називали єго якийсь час Білгородом. Бесарабія вза-

заключати ніяких угод торговельних, які би сягали поза 1907 рік; угода банкова має тревати аж до 1910 р., але кінчить ся вже з кінцем 1907 р., скоро би аж до того часу не відновлено союза митового і торговельного.

Отже первістно австрийский парлямент наробив заколоту а Мадяри показались податливі; коли же парляментарні відносини в Австриї поправили ся, зачала мадярска опозиция а в ній головно партия Кошута або т. зв. партия независимости робити трудности і не допустила до відновленя угоди. Опозиция стреміла до розділу митового, але заразом і домагала ся уступок в дусі поділу армії: головно мадярскої команди у войску та зміни відзнак войскових; она стреміла отже до заведеня персональної унії, а передовсім хотіла, щоби о внутрішній орґанізациї угорских полків вже не рішав Цісар, лиш угорский парлямент.

## Вісти політичні.

*Віча в Берні. — До ситуациї на Угорщині. — Вітте в Росиї. — Греция а Румунія.*

В Берні на Мораві відбували ся вчера аж два віча політичні: німецке і ческе. З обох сторін з'їхало ся множество участників, а на ческім вічу були також репрезентанти й деяких других славяньских народів. Ческе віче відбувало ся в домі „Бесіди“. Чехи протестували против того, щоби основанє ческого університету в Берні вимагало одобреня Німців і заявили ся против дальшої німецко-ческої акциї угодової. Вечером в суботу устроїли були Німці похід зі смолоскипами до Ческого Дому а підчас того походу прийшло було кілька разів до бійки Німців з Чехами і з полициєю. В деяких публичних будинках німецких повибивано вікна.

Завтрішний день на Угорщині, іменно же в Будапешті заповідає ся також ґрізно, хоч полиция заказала і членам коаліциї і социялістам устроювати походи зі смолоскипами а то зі взглядів на публичну безпечність. Коаліция постановила тоді відложити похід аж до 6 жовтня а социялісти довідавши ся о тім, відложили свій похід також на той сам день. А всеж-таки здає ся, що завтра прийде до якихсь авантур в місті.

Угорский президент палати панів ґр. Чакі був в суботу о 11 год. перед полуднем на авдиенциї у Цісаря, котра тревала майже годину. Коли вернув, заявив репрезентантам праси, що єго авдиенция мала чисто лиш інформацийний характер; Цісар хотів лиш поінформувати ся о поглядах ґр. Чакого на теперішну ситуацию на Угорщині. Монарх приняв єго погляди до відомости і на тім скінчила ся єго місия. Ґр. Чакі виїхав з Відня до своєї маєтности.

Цар надав Віттому титул ґрафа. Дня 28 вересня вислав був цар письмо до презеса комітету міністрів Віттого телеґраму, в котрій сказав: Складаю Вам ґратуляцию з нагоди Вашого повороту з Вашінґтону по відличнім сповненю задачі так важної для держави. Прошу, відвідайте мене в пятницю на корабли „Полярная Звъзда“ в Бєрке. Яхт „Стріла“ буде до Вашої розпорядимости. В пятницю о 5 год. по полудни заплила „Стріла“ до Бєрке. О 7 год. вечером вернув цар на „Полярній Звіздї“ і зараз вислав свою лодку по Віттого, котрий зложив опісля звіт цареви. Підчас обіду надав цар Віттому титул ґрафа і пив на єго здоровлє.

Аґентия Гаваса доносить з Атин: Причини, котрі спонукали грецке правительство відкликати свого дипльоматичного заступника з Букарешту, суть слідуючі: 1) Напади на склепи грецкі і докучуваня грецким підданим в Румунії; — 2) обида грецкої фляґи в Джурджеві; — 3) неоправдане видаленє кількох Греків, котрі мусіли покинути важні інтереси в Румунії; — 4) несправедливе видаленє директора і одного редактора грецкої часописи „Патрія“; — 5) демонстрациї в Румунії підчас котрих обиджувано грецкий нарід і грецке правительство.

---

гаї була колись тим місцем, де в часах вандрівки народів мішали ся дуже всілякі народи. Тут жили колись Бесси, від котрих пішла назва Бесарабія, відтак Уґри, Печеніги і Кумани. В найновійших часах зачав тут брати перевагу малоруский елемент і фактом єсть, що Бесарабія нині не росийщить ся а русчить ся. Місто Акерман грало здавен давна важну ролю у війнах Росиї з Туреччиною.

З Акермана їдемо дальше до Одеси, котра має нині для Росиї таке саме значінє як Марсилія для Франциї або як Гамбурґ для Німеччини. Одеса то четверте з ряду найбільше місто в Росиї і має наскрізь межинародний харатер до того степеня, що тут францускую та німецку мову можна навіть більше почути як росийску, а передмістя єї мають рішучо малоруский характер. Одеса то зовсім нове місто, хоч кажуть, що тут була грецка оселя Ольбія; але грецких осель того імени було більше, отже годі знати, чи дійстно тут була така оселя. Нинішне місто оснував в 1794 р. на приказ цариці Катерини II. адмірал Де Рібас на місци давної турецкої кріпости Хаджібей, а за ґубернаторів кн. Рішелїє (1803 до 1815) і кн. Воронцова (1823 до 1853) місто ще більше розвинуло ся.

Одеса лежить на вижині, високій на 47 метрів понад уровень моря, перерізаній кількома глубокими балками (давними руслами рік) і тягне ся яких 10 кільометрів далеко. Місто має звиш 350.000 жителів, а між тими самих чужих підданих около 23.000, відтак 15.000 Німців і 114.000 жидів, 950 Караімів (жидів, що не признають талмуда, а котрі суть і у нас коло Галича) та около 900 магометан. Давнїйшими роками стояло тут залогою 18.000 войска.

Осередок міста Одеси лежить над самим берегом моря, а від передмість відділяє єго давний вал вільного порту, на місци котрого єсть тепер улиця звана Вільнопортова. Тоті передмістя то Молдаванка, Воронцівка, Тираспольска Застава, Нова Слобідка, Пересип і Млини (Мельниці). Місто побудоване дуже красно, зовсім на лад европейский і має рівні добре вибруковані і чисто удержані улиці. А вже найбільшою окрасою міста то Николаївский бульвар, на котрім стоїть памятник ґубернатора кн. Рішелїє (бронзова статуя на ґранітовій підставі, виставлена ще 1826 р.). Із сего бульвару сходить ся по широких сходах, що мають 200 ступенїв, аж до самої пристані. До того бульвару припирають найкрасші і найбільше оживлені улиці як: Дерібасовская, Рішелієвская, Єкатеринская, Пушкінская і Преображенская. Найважнїйші площі в місті то площа Соборна з памятником кн. Воронцова і площа Театральна. Місто має також кілька хороших парків як н. пр. парк Александра з лябрадоровим стовпом виставленим в честь царя Александра II., Дерібасовский парк і новий бульвар, а крім того єсть тут ще й міский ботанїчний город.

Одеса має 30 православних церков, 2 монастирі, дім молитви розкольників, а відтак ще й одну церков римо-католицку, церков лютераньску, анґліканьску і вірменьску та 20 божниць жидівских, одну божницю караімску і одну мошею магометаньску. З православних церков найкрасші: соборна церков з дзвінницею високою на 80 метрів, церков Михайлівского монастиря, церков Успения, Петропавловска і т. д. Зі сьвітских будинків найзамітнїйші: величавий театр міский, в котрім може поміститн ся 1600 людий, Воронцівска палата, митрополича палата і ратуш, в котрім містить ся також і біржа.

Від 1864 р. має Одеса університет з музеєм і звіздарнею, 4 ґімназиї, 2 школи реальні, 2 ґімназиї для дївчат, духовну і учительску семинарию, 2 школи торговельні, відтак школу промислову, школу музики і рисунків, кілька товариств наукових, товариство ґірниче для Криму, 12 книгарень, шпиталь і богато добродійних заведень.

(Дальше буде).

---

## Новинки.

Львів, дня 2 жовтня 1905.

**— З середних шкіл.** Суплентами іменовані: Андр. Микитяк і Мендель Калісмон в ґімназиї в Стрию, Ів. Володисл. Праєр і Маґ. Каспшак в Дембици, Адольф Беднаровский в II. ґімн. у Львові, Болесл. Словацкий в Дрогобичи, Як. Вжаска в Ярославі. Йос. Лясковский в Золочеві, Ів. Білїньский і Йос. Немец в реальн. шк. в Живци, Вл. Мідняк в II. реальній школї у Львові, Генр. Федоровский в реальн. школі в Тарнові, Щасний Ґіжовский в I. реальній школї в Кракові. — Перенесені супленти: Фр. Нівляк до Ярослава, Людв. Петрицкий до II. ґімн. в Ряшеві, Мечисл. Псуя до II. ґімн. у Львові, Ник. Янковский до III. ґімн. у Львові, Волод. Будрановский, Филемон Мелянко і Юл. Стефанович до II. ґімн. в Ряшеві, Ник. Боярский, Станисл. Бухала і Йос. Полляк до I. ґімн. в Ряшеві.

**— Іспит зрілости** в рускій ґімназиї у Львові в осіннім речинци відбув ся в днях від 19 до 25 вересня. Іспит зрілости зложили: Володимир Бодлак, Никола Дмитерко, Орест Підляшецкий, Мирон Стернюк, Василь Галушка, Іваськевич, Антін Гриник, Володимир Билинкевич, Володимир Коновалець, Петро Мостович, Петро Середа, Василь Стеланишин, Антін Цьорох, Авнер Гессель, Ярослав Горалевич, Зенон Домбчевский, Володимир Ількiв, Антін Лотоцкий, Ярослав Сіманович, Юліян Мамчиньский, Захар Ткачук, Теодор Бекеш, Любомир Данилович і Ходань (екст). Один публичний ученик а один екстерніст репробовані, а 2 публ. ученики і 1 екст. одержали поправку.

**— Еміґрацийний обманець.** Краківска полиция арештувала сими днями зелїзничого портиера в Ряшеві Ів. Мироньского, що переводив еміґрантів ідучих з Ряшева до Америки, до прускої границї. В послідним случаю переводив він трех еміґрантів, від котрих взяв по 34 корони на білети до Бремы, між тим як ті білети коштують о кілька корон менше. Крім того застеріг він собі окреме винагородженє за відведенє на умовлене місце. Мироньский, яко зелїзничий функционар користував ся вільною картою їзди.

**— Росийский консулят** у Львові переніс свій осідок з ул. Смольки на улицю Коперника ч. 17.

**— Холєра.** В послідних днях занедужав і помер один селянин в селї Фалишовиці, повіта бжеского, серед підозрілих познак. Спершу гадали, що то случай холєри, але передвчера одержало Намістництво вислід бактериольоґічного розбору, котрий сконстатував, що причиною смерти не єсть холєра. Взагалї від 8 вересня до нинї не мало Намістництво ні одної вісти о случаю холєри в Галичинї.

**— Чесний знахідник.** Візник фіякерский ч. 109 у Львові, Йосиф Йордес, зложив вчера в львівскій полиції 1000 корон в золоті, які найшов в своїм фіякрі. Вскорі зголосив ся на полицийній інспекциї інжинір и. Брон. Бавер, котрий ті гроші згубив і відобрав їх, даючи честному знахідникови 100 корон нагороди.

**— Студентскі бійки в Чернівцях** повтаряють ся кількома наворотами від кількох днів. Причину до того дали бурші з „Austr-ії“, побивши кроваво без нїякої причини члена віденьского жидівского тов. „Макабея“ Сюдмака. Щоби відомстити ся за сей напад, получили ся всї студенти-жиди черновецкого університету і бють Austria-нів, де їх лиш зустрінуть. Доси побито вже студента

Еліяса і Медлінґера. Оногди розбили жидівскі студенти таблицю Austr-иї на университеті і здемолювали їх льокаль. Жидівскі студенти думають тримати ся тих рішучих способів, доки не одержать повної сатисфакциї.

— **Рідке з'явище природи.** В Більску на Шлеску була минувшої суботи велика туча, підчас котрої грім вдарив у вершок церкви сьв. Троїці, але не розбив его. За те показало ся на вежи електричне сьвітло, котре сьвітило ся майже чверть години; цілий вершок сьвітив ся мов би яка електрична лямпа.

— **Грецкий дневник у Відни** стане виходити незадовго. Іменно румуньске правительство видалило всїх редакторів грецкої часописи, що виходила в Букарешті. Тепер цілий редакцийний штаб переносить ся до Відня, щоби дальше вести видавництво.

— **Крадїжа.** Із Скалатщини пишуть: В Саджавках, повіта скалатского, забрали злодії в ночи перед Честним Хрестом касу громадску з канцеляриї. Готівкою було там над 400 корон. Скринку найдено в лісї, але порожну. Канцелярия громадска занимає пів хати одного господаря, але з численної родини нїхто не чув в ночи нападу. — Тої-ж ночи в сусїднім селї Зелене украдено кілька пнів пасіки церковної.

— **Як в Росиї крадуть?** В петербурскім маринськім театрі відкрили тепер незвичайно оригінальне обманьство театральних функціонарів. Там було доси 20 місць і то чи не найлїпших, яких не продавано в касї, бо не було їх на театральнім плянї, однако они були все обсаджені. Театральні урядники продавали білети на них на свою руку, ховаючи гроші до — своєї кишенї, що приносило річно скромну сумку 3800 рублїв! Інтерес ішов через цілих 10 літ, так що принїс 40 тисяч рублїв страти, а удавав ся головно тому, що урядники тих місць — як сказано — на плянї не уміщували.

— **На візку аж до цісарскої палати** у Відни заїхав оногди якийсь селянин з Галичини. В пятницю около 9 години рано здивувало Віденців немало, коли побачили на малім візку, котрий тягнув один кінь селянина з жінкою, просто до цісарскої палати. Позаяк таким возам не вільно переїзджати через подвірє палати, то на площи Михаїла задержав полициян селянина і не позволив їхати. Ба, але то не так було легко дати собі раду з селянином, котрий лиш слабо розумів по нїмецки. Він сказав, що мусить конче піти до Цісаря на авдиенцию, тим більше, що вже сїмнайцятий день, як він виїхав із свого рідного села в Галичинї. Він упер ся отже, щоби его пустили. Остаточно казав полициян селянинови злазити з воза. Але то лекше було сказати як зробити. Показало ся, що селянин каліка і ходить на кулях. Полициян і жінка ледви его здоймили, а то сказали єму, що він мусить насамперед подати просьбу до цісарскої канцеляриї. Селян пішов тоді до палати і уставив ся там коло палатової сторожі, чекаючи, як буде Цісар їхати з Шенбруну. Коли Цісар над'їхав, селянин хотів падати на колїна, а палатові жандарми ледви его здержали. Єго завели до ґвардейскої варти списали тут з ним протокол, повідомили уряд двірский і полицию та пустили селянина. Уряд двірский дав від так єму 30 корон а дирекция полициї так само 30 а на просьбу казали чекати письменної відповіди. Вимково позволено селянинови заїхати до т. зв. ротунди в цісарскій палатї і він так зробив, розклонюючись на всї сторони величезній товпі людий, що обступила була его візок. Віденцї мабуть розповідали собі знову, що приїхав якийсь з беренлянду (краю медведів).

† **Померли:** Николай Устиянович, професор ґімназиї в Радівцях на Буковинї, дня 29 вересня, в 65-ім роцї житя; — Евгенія Стефанія Паславска, учениця IV-го року жіночої семинариї в Перемишли, дня 28 вересня с. р. в 21-ім роцї житя.

# Телеґрами.

**Відень** 2 жовтня. На загальних авдиенциях принимав нинї Є. Вел. Цісар пос. Александра Барвіньского і радника секцийного Станислава Добровольского.

**Берно** (моравске) 2 жовтня. Вчера через цілий день був здержаний рух трамваєвий. В кількох домах вибито шиби і знищено кілька лїхтарень. Арештовано 26 демонстрантів за кидане камінєм. Войско патролювало по улицях аж до півночи.

**Петербург** 2 жовтня. Цар з родиною вернув до Петергофу.

**Штокгольм** 2 жовтня. При виборах до другої палати лївиця зискала 60 мандатів, в тім 14 социялїстичних.

**Гельзінґфорс** 2 жовтня. Кружляк „Азия" знайшов на острівци коло Кемі 17 карабінів і дві скринї з револьверами та експльодуючими набоями.

**Константинопол** 2 жовтня. Порта відповіла відмовно на нову зборну ноту держав жадаючу межинародних комісарів для фінансової контролї в Македониї.

**Токіо** 2 жовтня. У варстатах войскових в Гірошімі вибух вчера огонь і знищив 27 будинків. Огонь був підложений.

## Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць** оповіщує: З днем 15 жовтня с. р. застановляє ся рух возів I і II кл., курсуючих безпосередно на шляху Львів - Стрий - Борислав при слїдуючих поїздах: При поїздї особовім ч. 1711 відходячім зі Львова о годинї 7 мін. 30 рано, а приходячім до Борислава о годинї 10 мін. 56 перед полуднем; — при поїздї особовім ч. 1713, відходячім зі Львова о годині 2 мін. 55 пополудни, а приходячім до Борислава о годинї 6 мін. 16 вечером; при поїздї особовім ч. 1820 відходячім з Борислава о год. 12 мін. 10 пополудни, а приходячім до Львова о год. 3 м. 45 пополудни; — і при поїздї особовім ч. 1824 відходячім з Борислава о годинї 7 мін. 29 вечером а приходячім до Львова о год. 10 мін. 50 вечером.

Відїзд і приїзд наведених поїздів поданий після часу середно-европейского.



# Рух поїздів

**важний від дня 1-го мая 1905.**

| посп. | особ. | Приходять до Львова |
|---|---|---|
| | | **в день** |
| | 6·00 | З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.) |
| | 6·10 | „ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию) |
| | 7·00 | „ Підволочиск, Бродів (на Підзамче) |
| | 7·20 | „ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець) |
| | 7·29 | „ Лавочного, Борислава, Калуша |
| | 7·50 | „ Рави рускої, Сокаля |
| | 8 05 | „ Станиславова, Жидачева |
| | 8·15 | „ Самбора, Сянока, Хирова |
| | 8·18 | „ Яворова |
| 8·40 | | „ Кракова, Відня, Любачева, Хирова |
| | 8·50 | „ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.) |
| | 10·05 | „ Коломиї, Жидачева, Потутор |
| | 10·35 | „ Ряшева, Ярослава, Любачева |
| | 11·45 | „ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава |
| | 11·55 | „ Підволочиск, Гусятина, Копичинець |
| 1·30 | | „ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.) |
| 1 40 | | „ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик |
| | 1·50 | „ Самбора. Сянока, Стрілок |
| 2·15 | | „ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.) |
| 2·30 | | „ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.) |
| | 3·45 | „ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$) |
| | 4·32 | „ Яворова |
| | 5·00 | „ Белзця, Сокаля, Рави рускої |
| | 5·15 | „ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.) |
| | 5 25 | „ Кракова, Відня, Хирова |
| | 5 45 | „ Іцкан, Жидачева, Калуша |
| | | **в ночи** |
| | 9·10 | З Іцкан, Потутор, Чорткова |
| | 9·20 | „ Самбора, Хирова, Ясла |
| | 9·50 | „ Кракова, Відня, Сянока, Хирова |
| | 10·20 | „ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче) |
| | 10·20 | „ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець) |
| | 10·50 | „ Лавочного, Калуша, Дрогобича |
| 12·20 | | „ Іцкан, Жидачева, Заліщик |
| 2·31 | | „ Кракова, Ясла, Хирова |

| посп. | особ. | Відходять зі Львова |
|---|---|---|
| | | **в день** |
| | 6·15 | До Іцкан, Потутор, Чорткова |
| | 6·30 | „ Підволочиск, Бродів, Гусятина |
| | 6·43 | „ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.) |
| | 6·55 | „ Яворова |
| | 7·30 | „ Лавочного, Калуша, Дрогобича |
| 8·25 | | „ Кракова, Відня, Любачева |
| | 8·35 | „ Кракова, Сянока, Відня |
| | 9·00 | „ Самбора, Стрілок, Сянока |
| | 9·20 | „ Іцкан, Калуша, Делятина |
| | 9·23 | „ Підволочиск, Бродів (з Підзамча) |
| | 10·55 | „ Підволочиск, Бродів, Грималова |
| | 11·10 | „ Белзця, Сокаля, Любачева |
| | 11·15 | „ Підволочиск, Бродів (з Підзамча) |
| | 2 55 | „ Лавочного, Калуша, Дрогобича |
| | 4·10 | „ Ряшева, Любачева, Хирова |
| | 4·15 | „ Кракова, Відня, Сянока |
| | 4·20 | „ Самбора, Хирова, Сянока |
| | 5·50 | „ Коломиї, Жидачева, Керешмезе |
| | 5·58 | „ Яворова |
| | | **в ночи** |
| | 6 25 | До Лавочного, Калуша, Дрогобича |
| | 6·35 | „ Кракова, Відня, Хирова |
| | 7·30 | „ Рави рускої |
| | 9·00 | „ Підволочиск, Бродів |
| | 10·05 | „ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова |
| | 10·40 | „ Іцкан, Чорткова, Заліщик |
| | 10·55 | „ Самбора, Хирова, Сянока |
| | 11·00 | „ Кракова, Відня |
| | 11·05 | „ Підволочиск, Грималова, Скали |
| | 11·10 | „ Стрия, Дрогобича, Борислава |
| 12 45 | | „ Кракова, Відня |
| 2·00 | | „ Підволочиск, Заліщик, Гусятина |
| 2·40 | | „ Іцкан, Потутор, Скали |
| 2·50 | | „ Кракова, Відня, Хирова |
| 2 51 | | „ Іцкан, Калуша |

**Замітка.** Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цілий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Що року горять хлопскі мілїони неасекуровані!

Стережіть ся огня і асекуруйте ся в „Днїстрі“!

# „Днїстер“

**Товариство взаїмних обезпечень у Львові**

Ринок ч. 10, в домі „Просьвіти“

одиноке руске Товариство асекурацийне **против огневих шкід**

## Обезпечає будинки, движимости, збіже і пашу.

**По пожарі** виплачує „Днїстер“ **зараз відшкодоване;** оцїнку шкід переводить разом з місцевими членами; через 12 лїт виплатив „Днїстер“ відшкодовань **в сумі 5 мілїонів 340 тисяч корон.**

**Фонди „Днїстра“** виносять (з кінцем р. 1904) суму **1,183.874** кор і уміщені суть в цїнних паперах.

**В „Днїстрі“** єсть обезпечених більше як **300.000** будинків. На покритє хат черепом дістають члени „Днїстра“ позичку в Товаристві кредитовім „Днїстер“.

**Полїси „Днїстра“** приймають ся при всїляких позичках в Банку краєвім, касах щадности і касах сиротиньских.

**Чистий зиск** по скінченім роцї звертає ся членам; в лїтах 1901—1904 звернув „Днїстер“ членам 284.857 кор.; (за лїта 1900 до 1902 по 8%, за 1903 р. 5% премії).

**Аґенциї „Днїстра“** находять ся у всїх містах і більших селах і треба подавати обезпеченє через аґента; господарі письменні повинні старати ся о аґенциї „Днїстра“ в таких сторонах, де инші аґенти „Днїстра“ не роблять. Аґенти „Днїстра“ заробили вже провізиї 662.807 корон.

**На житє** обезпечайте ся тільки через „Днїстер“ в Товаристві Краківским; свою провізию від сих обезпечень дає „Днїстер“ **на рускі добродїйні цїли.**

Покривайте свої хати черепом (дахівками)!

„Днїстер“ припоручили Преосьв. Епископскі Ординарияти.

---

Найдешевше можна купити лише

# в Авкцийній Гали

## Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозумінє з провінциєю писемно.

**Вступ вільний цїлий день.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).